

عنوان مقاله:

تاثیر الگوی حیاط مرکزی بر آسایش حرارتی ساختمان های اقلیم گرم و خشک (با رویکرد آموزشی)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهرا کیان پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه غیر دولتی شهید اشرفی اصفهانی، اصفهان، ایران

امید لوافان - پژوهشگر دکتری، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از شاخصه ها و الگوهای بومی، کهن و هویت بخش معماری اقلیمی در مناطق گرم و خشک، وجود حیاط مرکزی است. هدف این مقاله، بررسی اثرات الگوی حیاط مرکزی بر ساختمان های آموزشی در اقلیم گرم و خشک از جهت تامین آسایش حرارتی است. روش تحقیق این مقاله توصیفی-کیفی و گردآوری اطلاعات از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسنادی است. نتایج این پژوهش بیانگر این است، برای ساختمان ها به ویژه کاربری آموزشی روشنایی مصنوعی مشکل بزرگی در بحث مصرف انرژی محسوب می شود و همچنین استفاده از آن بر بار سرمایش و گرمایش ساختمان نیز تاثیر منفی دارد. در مطالعات بسیاری، معرفی فرصت های بهبود عملکرد انرژی ساختمان ها را استفاده از حیاط مرکزی پیشنهاد داده اند؛ زیرا روشی جهت افزایش روشنایی طبیعی و در پی آن، به حداقل رساندن بار سرمایش و گرمایش و برق مصرفی فضاهای داخلی محسوب می شود؛ و حیاط مرکزی قابلیت آن را دارد تا به عنوان یکی از راهکارهای تامین آسایش حرارتی در ساختمان نقش ایفا کند. به طور کلی حیاط مرکزی فضایی ایمن، خصوصی و آرامش بخش است که موجبات شکل گیری، تهویه طبیعی، روشنایی روز و ارتباط بصری با طبیعت را فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

حیاط مرکزی، آسایش حرارتی، اقلیم گرم و خشک، فضای آموزشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1595934>

